

indrømme, at det er fuldt saa berettiget, at Kvinder ikke alene føle for saadanne Sager, men ogsaa have Velighed til at give deres Følelser Udtryk i Handling. Og det er da ikke nok at sige, som det ærede Medlem for Njøbenhavns Amts 2den Valgfreds, at Kvinden jo har en saa stor indirekte Indflydelse, at hun ikke behøver ligefrem at have Røstet efter Loven. Den Indvending kjender jeg saa overordentlig godt, den udtrykkes undertiden paa en mere elegant Maade, idet man sammenligner Kvinden med Halsen og Manden med Hovedet, og det er Kvinden, der dreier Manden, ligesom det er Halsen, der dreier Hovedet. Det tager sig meget godt ud og har noget Bestikkende ved sig. Men det er efter min Mening en stor Feiltagelse, at man vil bruge saadanne Grunde til at negte Kvinden direkte Indflydelse, men vil have, at hun skal nøies med indirekte Indflydelse. Hvis man fører det igjennem paa andre Omraader, skal De se, hvilke Følgeslutninger der komme ud deraf. Saa kan man jo ligeledes sige om det store Hartkorn, de mange Penge og de store Kundstaber, at det ogsaa er Magter, der have stor Indflydelse, og at den, der er i Besiddelse af slige Livets Goder, derved har en stor Magt over dem, der staa i hans Brød eller komme i Berøring med ham. Saa skulde man altsaa sige: Lad os tage Valgretten fra alle de Høistbesatte, fra de meget Rørde og Kundstabsrige og dem, der have de store Talegaver, thi de have allerede derved en stor indirekte Indflydelse. Jeg er overbevist om, at der vilde komme den stærkeste Indsigelse fra dem, og aldeles det Samme er Tilfældet med Kvinderne. Det glæder mig, at det ærede Medlem fra Færverne har udtalt sig om denne Sag. Han er jo ogsaa gaaet med Udvalgets Flertal med Hensyn til den Stilling, dette indtager, og jeg ser deri tillige noget Symbolisk, idet Kvindernes Valgret begynder paa Island, vinder Tilslutning paa Færverne og nu nærmer sig her til Njøbenhavn og det øvrige Danmark. Det er kun det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgfreds, som ikke vil give de Njøbenhavnske Kvinder den; han vil nok unde andre Kvinder den, tilnød ogsaa Kvinder i Njøbstæderne, men ikke de Njøbenhavnske. Det gjør mig ondt, om det ærede Medlem har gjort saa sørgelige Erfaringer, at Kvinderne her i Njøbenhavn skulde være saa langt tilbage for Kvinderne i det øvrige Land, at de ikke skulde være værdige til den Valgret, som han dog vil unde adskillige Kvinder paa Landet. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale at stemme imod den ærede For-

slagsstillers Endringsforslag, men at stemme for Lovforslagets videre Fremme.

Solstein-Solsteinborg: Mine Endringsforslag ere virkelig ikke fremkomne, fordi jeg ikke under Kvinderne i Njøbenhavn og Njøbstæderne den samme Valgret, som jeg gjerne vilde have tilveiebragt i Landkommunerne. Min Betragtning har imidlertid været den, som den altid er overfor slige Forslag, at man bør tage Sagen saaledes, at den bliver praktisk og gennemførlig, medens jeg ikke vil fremme og støtte Noget, om hvilket jeg forud maa antage, at det ikke kan føres igjennem. Jeg anser det at faae Valgret tilveiebragt for bosiddende Kvinder i Landkommunerne, som have Hartkorn, for at have saamegen Værdi, at, naar jeg kan opnaa det, saa vil jeg nøies dermed uden at bringe det i Fare eller opgive det, for at faae Noget, som jeg vilde kalde et Demonstrationsforslag, over i det andet Thing, hvor vi vide, at det ikke vil blive fremmet. Jeg skal i Haab om, at der vil findes 14 Medlemmer foruden mig, som ere villige til at støtte den Tanke, som er udtalt her, saaledes at der i Stedet for det Foreliggende: et Skattebeløb af 1 Td. Hartkorn ganget med 5, ganske simpelt sættes: „alle de Kvinder, som ere bosiddende i Landkommuner og yde Hartkornsbidrag til Kommunen.“ I Haab om, at jeg kan faae 14 Andre til med mig at stille et saadant Forslag — der er Flere, der have udtalt sig villige dertil — skal jeg nu tage de af mig til 2den Behandling stillede Forslag tilbage og saa til 3die Behandling søge at stille Forslag, der gaa i den af mig anthede Retning.

Formanden (Høgstrø): De af det ærede Medlem stillede Endringsforslag ere tagne tilbage. Maa jeg spørge, om Noget optager dem? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, ere de bortfaldne.

Bajer: Jeg ønsker kun at spørge den ærede Forslagsstiller, der sidst havde Ordet, hvoraf han veed, at dette Forslag — saavidt jeg hørte det, sagde han saaledes — ikke vil blive vedtaget i det andet Thing, men at derimod det, som den ærede Forslagsstiller har anthet, vil kunne gaa igjennem der.

Solstein-Solsteinborg: Jeg skal tillade mig at svare, som Næven svarede, da han blev opfordret til at gaa ind i Lovens Hule: vestigia torrent.